

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. М.Грушевського, 5, Верховна Рада України

вих. № 04/180

від 18.01.2018 р.

Прем'єр-міністру України
Гройсману В.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

(у порядку ст. 15 Закону України
«Про статус народного депутата України»)

**Щодо приватизації
державної власності в 2018 році**

Шановний Володимире Борисовичу!

Останні чотири роки Кабінет міністрів України проводить «гучний» розпродаж державної власності і активів, створених кількома поколіннями українців, що в свою чергу можна сміливо ідентифікувати як національне надбання, мотивуючи це тим, що багато підприємств не ліквідні.

Чотири роки поспіль Уряд України озвучує плани щодо проведення прозорої та конкурентної приватизації державних часток акцій підприємств, нібито це дозволить не тільки залучити кошти до бюджету, а зможуть й ефективно запрацювати підприємства у приватному секторі, що створить нові робочі місця!? Але у 2017 році державний бюджет отримав від приватизації в 5 разів менше запланованих доходів, тобто мав отримати близько 17 млрд гривень, а було отримано лише 3,376 млрд гривень, і в 2018 році Фонд держмайна планує отримати від приватизації вже 22,5 млрд гривень...

Так, Фонд державного майна України з початку 2018 року планує продати «Одеський припортовий завод», «Центренерго», «Турбоатом», «Аграрний фонд», «Державну продовольчо-зернову корпорація України» і ряд об'єктів малої приватизації. Також планується продаж пакетів акцій

енергетичного сектору, а саме Миколаївській, Дніпровській, Херсонській ТЕЦ, а також Запоріжжяобленерго, Миколаївобленерго, Тернопільобленерго, Харківобленерго, Хмельницькобленерго, Черкасиобленерго.

Згідно з переліком підприємств для приватизації у 2018 році запропоновано: Сумихімпром, Львівський завод «Автонавантажувач», «Оснастка», Криворізька теплоцентраль, Львівська вугільна компанія, Запорізький титано-магнієвий комбінат та інші. За підсумком продажу Фонд держмайна розраховує виконати план надходжень від приватизації в розмірі 22 млрд. грн.

Якщо розцінювати вигоду від приватизації лише в контексті виручених від продажу держвласності коштів, то політична та економічна ситуації в Україні зараз явно не сприяє великому розпродажу.

Більшість держпідприємств за роки незалежності де-факто доведені до колапсу і стали жертвами, так званої «прихованої приватизації», коли за допомогою спільного використання або контролю над менеджментом приватний бізнес експлуатував державні активи, вішаючи на них борги та збитки і нічого не інвестуючи в оновлення їх основних фондів.

Варто зазначити, що курс на продаж великих державних промислових підприємств, який був узятий в 2014 році не приніс Україні ніякого позитивного ефекту, в перебігу 2014-2015 років доходи від продажу держмайна були мізерними - до 1% від запланованих.

Однією з ключових проблем у приватизаційній сфері в 2014-2017 роках стала неузгодженість стратегічних цілей і завдань приватизації з концепцією здійснення економічних реформ, орієнтирами соціального розвитку, завданнями інвестиційної моделі розвитку.

Як на мою думку, то в останні роки в Україні сформувався конфлікт цілей, при якому приватизаційні процеси часто підкоряються суто поточним фінансовим потребам та політичній необхідності, що привело до банківської кризи, нульової приватизації та несприятливому бізнес-клімату. Це стає особливо відчутним на порозі нової хвилі приватизації, яка охоплюватиме низку стратегічно важливих, системоутворюючих для національної економіки об'єктів. Проведення широкомасштабної приватизації державного майна у 2018 році має ряд серйозних ризиків.

До речі, багатьма експертами прогноуються в цьому році низькі ціни на об'єкти приватизації. Продаж майна буде проходити, по суті, в екстремальних умовах (економічний занепад країни), тому ціна об'єктів державного майна може виявитися в 3-5 разів нижче, ніж при звичайних умовах. Також існує реальна загроза недоотримання бюджетом доходів внаслідок неналежної підготовки об'єктів до продажу через термінову необхідність проведення цього етапу приватизації. Існують ризики які пов'язані з соціально-економічними наслідками приватизації в базових (стратегічних) галузях економіки, особливо в енергетиці.

Міжнародна практика показує, що ефективна приватизація не може бути без розвитку фондового ринку, але його формування в нашій країні ще далеко від завершення.

Таким чином, проблема полягає в розробці детальної й, головне, багатогранної і реальної програми економічних перетворень в Україні, де одним з розділів була б виважена приватизаційна політика по відношенню до об'єктів державної власності та її ефективне проведення.

У зв'язку з вищевикладеним та на підставі вимог ст.15 Закону України "Про статус народного депутата України", прошу надати мені відповідь у встановлений законодавством термін на питання: Який план заходів стосовно збільшення вартості державних активів, які плануються Урядом до приватизації у 2018 році (що в свою чергу має збільшити надходження до дефіцитного державного бюджету) та які сприятливі умови планує Уряд для залучення національних та іноземних інвесторів до приватизаційних процесів з метою покращення інвестиційного клімату та створення робочих місць?

З повагою

Народний депутат України

Д.В.Колесніков
(посвідчення № 180)